

9.1

 Generalitat de Catalunya Departament de Benestar Social i Família Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària OBSF Vilafranca del Penedès			
Data	07 NOV 2012	Hora	16:10
Registre d'entrada	E/0476		6653

HONORABLE SENYOR

Na NURIA PEREZ PEREZ, amb DNI 37.383379F, amb domicili a efectes de notificacions a 08720, Vilafranca del Penedès, Plaça Jaume I nº 4-6 2on, en nom i representació de l'associació Col·lectiu Bosc Verd, us EXPOSO:

Que, d'acord amb l'art. 116 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, mitjançant el present escrit presento **RECURS DE REPOSICIÓ** contra la resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de 17 de setembre de 2012 per la qual inadmet per manca de legitimació i de fonament jurídic la **SOL·LICITUD DE REVISIÓ D'OFICI PER NUL·LITAT DE PLE DRET** de la resolució del conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya de data 3 de juny de 2010 per la qual s'atorga l'autorització ambiental d'incorporació d'un canvi substancial per una ampliació dels residus a valoritzar energèticament a l'autorització ambiental de 16 de gener de 2007 d'Uniland Cementera SA, emplaçada al terme municipal dels Santa Margarida i els Monjos (exp. BA 20090192). Aquest recurs es basa en les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA.- IMPROCEDÈNCIA DE LA INADMISSIÓ PER MANCA DE LEGITIMACIÓ

Aquesta causa d'inadmissió és contrària a dret pels motius que exposem a continuació.

Primer, la resolució acorda la inadmissió per manca de legitimació i per manca de fonament. Segons l'art. 102.3 LRJPAC, només estan previstes dues causes d'inadmissió de sol·licituds de revisió de nul·litat consistents en què no es basin

en cap causa de nul·litat o estiguin mancades manifestament de fonament. Veiem, doncs, que *no està prevista cap causa d'inadmissió per manca de legitimació*. Per tant, en el cas que es considerés (erròniament, com veurem) que aquesta associació no està legitimada, s'ha de tramitar el procediment administratiu de revisió d'ofici tot demanant el previ dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i dictar una resolució de fons desestimant-la, en tot cas, llavors per manca de legitimació.

Segon, l'associació Col·lectiu Bosc Verd té la condició d'interessada i, per tant, no està mancada de legitimació per sol·licitar la revisió de nul·litat.

És important tenir present els principis constitucionals sobre la legitimació com el d'interpretació de la forma més favorable a la legitimació (pro actione) i d'interpretació no formalista, de conformitat amb l'art. 24.1 CE. La resolució recorreguda esmenta aquests principis, però després resten totalment oblidats ja que acaba seguint una interpretació just contrària totalment restrictiva i formalista de la legitimació de les entitats associatives.

Val a dir que, tal com vam expressar en la sol·licitud de revisió de nul·litat, l'associació Col·lectiu Bosc Verd està manifestament legitimada pel següents tres supòsits: a) habilitació legal (art. 31.2 LRJPAC i 2.2.b i 22 Llei 27/2006, de 18 de juliol, d'accés a la informació, participació pública i accés a la justícia en medi ambient); b) titularitat d'un interès legítim col·lectiu ambiental (art. 31.1.c LRJPAC, 2.2.a Llei 27/2006, i 2.5 del Conveni d'Aarhus); i c) acció pública prevista en la legislació de residus (art. 106 del Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus). A continuació, examinem la concurrència d'aquests tres tipus de legitimació.

Primer, la *legitimació per habilitació legal* és aquella atorgada per una Llei a determinades entitats sense que hagin d'acreditar cap dret o interès legítim (individual o col·lectiu). Aquesta és la legitimació prevista als art. 2.2.b i 22 Llei 27/2006 malgrat la seva incorrecta denominació d'acció popular de determinades entitats, tal com admet l'exposició de motius en fer referència a aquest supòsit de "legitimació legal". Mentre l'acció popular és un altre supòsit de legitimació

diferent on una Llei atorga la legitimació a tota persona física o jurídica sense haver d'acreditar cap dret o interès legítim, tal està configurada constitucionalment i legalment. Doncs bé, la resolució impugnada fa una interpretació restrictiva i formalista d'un dels requisits de la legitimació per habilitació legal de les associacions ambientalistes com és tenir entre els fins estatutaris la protecció del medi ambient o algun dels seus elements en particular i que en puguin resultar afectats per la resolució (art. 23.a Llei 27/2006 i art. 2.6.b Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'avaluació d'impacte ambiental i 3.p.b Llei 16/2002, de prevenció i control integrats de la contaminació). En particular, es considera que no s'ha acreditat que les finalitats de l'associació Col·lectiu Bosc Verd, referides a la massa forestal i la fauna, puguin resultar afectades per la resolució.

Als efectes d'ostentar aquesta legitimació per habilitació legal, és clar que la massa forestal i la fauna pot resultar afectada per l'autorització, tal com vam exposar a la sol·licitud de revisió d'ofici i és admès per diversos documents de l'expedient administratiu. Vam dir que la substitució del combustible per residus és molt rellevant qualitativament pels seus impactes al medi ambient el qual inclou, lògicament, un dels elements ambientals més importants com és la massa forestal i la fauna. Precisament, aquests impactes són la causa per la qual ha estat qualificada com una modificació substancial i que s'hagi hagut de demanar una nova autorització ambiental. A aquests efectes, l'art. 4.1.g de la Llei 3/1998 defineix canvi substancial com "qualsevol modificació de l'activitat autoritzada que pugui tenir repercussions perjudicials o importants en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient". També vam manifestar que el capítol 3 de l'estudi d'impacte ambiental estableix que l'àmbit d'estudi (per tant, s'ha d'entendre com a àmbit afectat per l'activitat) és molt ampli en abastar una extensió de 280km² i diversos municipis tot incloent la massa forestal i la fauna dins d'aquest gran àmbit d'afectació. Igualment vam recordar que el capítol 5 assenyala que l'àmbit d'estudi està inclòs dins de la Zona de Qualitat de l'Aire 3 (Penedès-Garraf) de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació atmosfèrica. A més, l'estudi d'impacte ambiental preveu un increment de les següents emissions: d'HCl, HF, Cd, Tl, Hg, Pb, Cr, Co, Mn, Ni i V, i també

de les següents immissions: *HCl, Cd, Ni i Pb* . I vam adjuntar còpia d'aquests extrem com a *document núm. 7*.

Veiem, doncs, com la sol·licitud va acreditar suficientment que l'autorització podia afectar els fins estatutaris de l'associació. La manca de referència a aquestes manifestacions de la sol·licitud demostra com la resolució impugnada ha partit de la prèvia decisió de no admetre la legitimació sense fer la més mínima lectura de la sol·licitud. Aquesta actitud és una mostra d'arbitrarietat prohibida per l'art. 9.3 CE.

Segon, com dèiem en la sol·licitud, el Col·lectiu Bosc Verd també està *legitimad com a titular d'un interès legítim col·lectiu al medi ambient*. Aquesta legitimació diferent de l'habilitació legal vista abans està prevista als art. 24.1 CE, 31.1.c LRJPAC, 2.2.a Llei 27/2006 i 2.5 del Conveni d'Aarhus. Segons la jurisprudència constitucional, les entitats sense ànim de lucre de defensa del medi ambient són titulars de l'interès legítim al medi ambient pel compliment dels seus fins estatutaris de defensa ambiental. Entre moltes d'altres, la STC 34/1994, 31 de gener va expressar que "resulta evident que una associació amb finalitats de defensa de la naturalesa i del món animal té un legítim interès i personal en velar pel correcte exercici de la potestat administrativa".

Com ja hem assenyalat, la legitimació de les associacions de protecció del medi ambient com a titulars d'un interès legítim col·lectiu ambiental és reconeguda pel Conveni d'Aarhus (art. 2.5 i 9.2) i per la Directiva 2003/35 que modifica la Directiva 85/337 d'avaluació d'impacte ambiental (art. 1.2 i 10bis) i la Directiva 96/61 de control integrat de la contaminació (art. 2.13, 2.14 i 15bis), així com també per la normativa interna de transposició i adaptació a Aarhus (art. 2.6.a Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'avaluació d'impacte ambiental i 3.p.a Llei 16/2002, de prevenció i control integrats de la contaminació).

Tercer, com dèiem en la sol·licitud, el Col·lectiu Bosc Verd també està *legitimad per l'acció pública prevista en la legislació de residus* (art. 106 del Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus). Sorprenentment, la resolució considera que no és

d'aplicació la legitimació per acció pública perquè no s'ha invocat la vulneració de cap precepte de la legislació de residus. Aquesta mera afirmació és una mostra d'interpretació restrictiva, formalista i arbitrària prohibida per l'art. 24.1 CE, tal com ja hem vist. I és que la sol·licitud de revisió d'ofici va posar de manifest la vulneració d'una dels aspectes claus del Decret legislatiu 1/2009 com és el procediment d'autorització d'una activitat de gestió de residus i, en concret, la participació pública en el mateix. I concretament, això comporta la vulneració de diversos preceptes referits a l'autorització de gestió de residus com ara l'art. 24.1.a que estableix que són obligacions de les persones gestores de residus obtenir prèviament les llicències i les autoritzacions preceptives per a la construcció de les instal·lacions i l'exercici de les activitats. O també els art. 74.a i 75.b que tipifiquen com a infracció molt greu o greu, en funció d'existència de dany al medi ambient, l'exercici d'activitats sense obtenció de llicència, autorització, permís, concessió o declaració d'impacte ambiental, o incomplint les condicions imposades, si fos determinant de danys o perjudicis reals al medi ambient. Recordem que la sol·licitud de revisió d'ofici planteja la nul·litat de l'autorització que permet la gestió de residus en una cimitera per incórrer en la causa de nul·litat d'haver prescindit total i absolutament del procediment legalment establert en haver omès de forma clara i manifesta un tràmit essencial com és la informació pública.

Veiem, doncs, que és clara la legitimació del Col·lectiu Bosc Verd per sol·licitar la revisió de nul·litat. A més, en cas de dubte, s'ha de fer una interpretació àmplia de la legitimació quan el que es fa és just el contrari.

Finalment, només indicar que la interpretació restrictiva de la legitimació per habilitació legal i acció pública i el silenci de la legitimació per interès legítim col·lectiu vulnera també el dret fonamental d'associació (art. 22 CE), així com també el mandat de tots els poders públics de promoure de forma efectiva i real la participació pública (art. 9.2 CE).

El fenomen associatiu té un reconeixement constitucional com a expressió del dret fonamental d'associació (art. 22 CE). Aquest dret fonamental d'associació té dos vessants: una primera de tradicional que posa l'accent en la llibertat

individual (dret subjectiu) dels ciutadans d'associar-se; i una segona, que es fixa més en el nou ens jurídic creat tant en el seu aspecte extern com intern. Precisament, la STC 165/1987, 27 d'octubre va destacar aquest doble aspecte en manifestar que aquests ens associatius es configuren com unes "agrupaciones que se constituyen en ejercicio del derecho fundamental de asociación que garantiza el art. 22.1 de la Constitución" i són un "instrumento de participación de los ciudadanos en la vida pública" i una "manifestación asociativa democrática dirigida a procurar la defensa de los intereses generales o sectoriales". I la defensa de la natura és un interés general o sectorial reconegut a l'art. 45 CE que precisa per la seva protecció de la participació de les entitats associatives ja que la tutela individual esdevé totalment insuficient per la defensa d'aquests interessos col·lectius. Veiem, doncs, que la resolució recorreguda fa una interpretació limitadora o, més aviat, impossibilitadora de la participació de les associacions contrària al dret fonamental d'associació de l'art. 22 CE.

Només mencionar que el dret d'associació també és reforçat pel principi de participació dels ciutadans (art. 9.2 CE) que es configura també com un mandat dirigit a tots els poders públics i que té una incidència evident en la potenciació dels ens socials per tal de fer efectiva la participació dels ciutadans, o sigui, per poder "remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social": Evidentment, aquest precepte constitucional obliga de fer interpretacions no restrictives de la participació de les associacions.

SEGONA.- IMPROCEDÈNCIA DE LA INADMISSIÓ PER MANCA DE JUSTIFICACIÓ

Primer de tot, s'ha de tenir present que la inadmissió d'una sol·licitud de nul·litat només és possible quan estan mancades manifestament de fonament, tal com estableix l'art. 102.3 LRJPAC. Això és vulnerat per la resolució perquè tant la proposta de resolució de la Directora General de Qualitat Ambiental i del secretari de Medi ambient i Sostenibilitat com la resolució del conseller inadmeten la sol·licitud només "per manca de fonament jurídic". Això sols és

suficient per estimar el recurs de reposició i tramitar la sol·licitud de revisió de nul·litat.

Això no queda desvirtuat pel fet que el fonament de dret cinquè esmenti genèricament la causa d'inadmissió que no tinguin fonament manifestament ja que, com hem vist, la inadmissió ha estat proposada i decidida tan sols per manca de fonament. En tot cas, l'extensió del contingut de la resolució (fins a 15 pàgines) i la seva complexa argumentació sobre la manca de justificació demostra que no és gens manifesta. Per tant, com ja hem dit, s'ha d'estimar el recurs de reposició i tramitar la sol·licitud de revisió de nul·litat.

A més, es fa una interpretació àmplia d'aquesta causa d'inadmissió quan s'ha d'interpretar restrictivament perquè limita els drets dels ciutadans i de les associacions i evita, en especial, de demanar el dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora que és l'alt òrgan consultiu de l'Administració de la Generalitat el qual, segons l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, es regeix pels principis d'independència i autonomia per tal de poder garantir l'objectivitat de l'actuació administrativa (art. 103.1 CE) el qual, com hem vist, constantment s'ha vist vulnerat per la resolució recorreguda.

Es reconeixen els defectes de la informació pública al·legats però es considera, sense cap mena de justificació, que no són una vulneració greu (vici de nul·litat) sinó, en tot cas, una vulneració menor (vici d'anul·labilitat). Així, la resolució afirma:

"El títol de la informació pública (...) no concorda exactament amb el títol de la resolució (...), fet que seria desitjable però no imprescindible. És clar que el títol ha de donar notícia del procediment que se sotmet a informació pública".

Amb relació a l'anunci d'informació pública es reconeix que "no és prou clar, i seria millorable, en quant al compliment dels requisits de l'art. 9.2 RDL 1/2008 (d'avaluació d'impacte ambiental), tot i que no s'obvien totalment, de manera que es pugui dir que s'ha omès el tràmit".

"No s'identifica clarament en l'anunci que l'autorització està subjecta al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental".

"L'anunci d'informació pública es pot considerar no prou clar, o defectuós, però en cap cas contrari a dret".

Aquestes afirmacions demostren que no es tracta de simples anul·labilitats sinó que s'ha omès de forma manifesta, clara i ostensible el tràmit essencial d'informació pública ja que aquest tràmit es va fer d'una activitat de fabricació de ciment que és diferent de la que es va autoritzar relativa a la gestió de residus, tal com vam exposar en la sol·licitud de revisió a la qual ens remetem.

En cap cas, aquests greus defectes d'omissió de la informació pública de l'activitat autoritzada queden subsanats per la realització d'altres tràmits diferents com la informació veïnal ja que té com a destinataris només els veïns immediats i no tothom com la informació pública.

Tampoc són procedents altres arguments de la resolució per justificar aquest greu defecte procedimental. Primer, la no presentació d'al·legacions en el tràmit d'informació pública no denota cap manca de conflictivitat ni desinterès sinó just al contrari ja que és una conseqüència de l'omissió d'aquest tràmit. Segon, s'afirma que es tracta d'un acte consentit i que la nul·litat demanada és contrària a l'equitat, bona fe i drets dels particulars ja que el Col·lectiu Bosc Verd va tenir coneixement de l'autorització de 3 de juny de 2010 el 20 de juny de 2011 i va presentar la sol·licitud 11 mesos més tard. La resolució oblida que la nul·litat no està sotmesa a cap termini ja que es refereix a vicis greus de l'ordenament jurídic i, per tant, no hi pot haver cap acte consentit pel fet de no haver presentat cap recurs administratiu. No s'ha vulnerat l'equitat, la bona fe ni els drets dels particulars pel fet del transcurs d'11 mesos des que es va tenir coneixement de l'autorització ja que és manifest que no es tracta de cap llarg termini i menys si tenim present que aquesta associació va tenir coneixement de l'autorització en més d'1 any des que es va dictar. De fet, sorprèn que la resolució faci aquestes consideracions al final quan admet expressament que "el temps transcorregut no

és molt". Més aviat, són una manifestació d'un seguidisme de les al·legacions presentades pel titular de l'activitat autoritzada.

En fi, les resolucions són un atac frontal als drets de participació del públic i de les associacions per la protecció del medi ambient i al bon funcionament de les més altes institucions de l'Administració de la Generalitat com succeeix, en aquest cas, amb la Comissió Jurídica Assessora que actua amb independència i autonomia.

Per tot això,

SOL·LICITO: que s'admeti aquest escrit, es tingui per presentat i admès aquest recurs de reposició i previs els tràmits pertinents, s'estimi i s'acordi la nul·litat de la resolució del conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya a de 3 de juny de 2010 pel qual es resol atorgar l'autorització ambiental a l'empresa UNILAND S.A., per la incorporació d'un canvi substancial per una ampliació dels residus a valoritzar energèticament, consistents en derivats de residus de la fracció resta de residus sòlids urbans i en fangs secs de depuradora.

Santa Margarida i els Monjos, a 5 de novembre de 2012.

HONORABLE CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

